

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Mgr. O. F.**, bývajúceho v B., proti odporcom **1/ JUDr. D. Š., 2/ JUDr. O. T., 3/ Mgr. R. H., 4/ JUDr. Z. M., 5/ JUDr. O. B.**, o **pozbavení spôsobilosti na právne úkony odporcov 1/ až 5/**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 2 Ps 1/2011, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2012 sp.zn. 11 CoP 160/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením odmietol odvolanie navrhovateľa smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 21. februára 2012 č.k. 2 Ps 1/2011-59, ktorým prvostupňový súd vyzval navrhovateľa podľa § 186 ods. 2 O.s.p. na predloženie lekárskeho vysvedčenia o duševnom stave odporcov 1/ až 5/ v lehote 14 dní odo dňa doručenia rozhodnutia pod následkom zastavenia konania o pozbavení spôsobilosti na právne úkony odporcov. Odmietnutie odvolania odôvodnil odvolací súd jeho neprípustnosťou, keďže smerovalo proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania (§ 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.). Poukázal pritom na judikát R 29/1970, podľa ktorého uznesenie, ktorým súd ukladá navrhovateľovi v konaní o spôsobilosti na právne úkony, aby do primeranej lehoty predložil lekárske vysvedčenie o duševnom stave vyšetrovaného, je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania a odvolanie proti nemu nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie, ktorým žiadal o jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení dovolania

uviedol, že súd prvého stupňa postupom v zmysle § 186 ods. 2 O.s.p. nekonal o vedení konania. Ak preto odvolací súd neprejednal jeho odvolanie, ale ho odmietol ako neprípustné, odňal mu tým možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Odporcovia sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovolanie podané proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie. Nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, preto prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie

z hľadiska § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je napr. uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (porovnaj rozhodnutie uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 23, ročník 1994). Za takéto rozhodnutie treba považovať aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je neprípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V posudzovanej veci však o takýto prípad nejde.

Odvolací súd správne, v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odmietol odvolanie navrhovateľa smerujúce proti uzneseniu prvostupňového súdu o uložení mu povinnosti predložiť súdu v stanovenej lehote lekárske vysvedčenie o duševnom stave odporcov, pretože ide o uznesenie, ktoré patrí medzi uznesenia upravujúce vedenie konania (R 29/1970), proti ktorým odvolanie v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p. nie je prípustné. Správnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania mu preto neodňal možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené

v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov dovolacieho konania z dôvodu, že konanie mohlo byť začaté aj bez návrhu (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. októbra 2013

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová